

valget er foreslaaet, lidet svarer til Tittlen; thi den taler om Gangstier i offentligt Diemed. Det er et meget omfattende abstract Udtryk, men Loven vil kun komme til at omhandle de tre Classer af Stier: Skole-, Kirke- og Thinghuusstier. Derhos forekommer det mig ogsaa at være en Vanskelighed ved disse Regulativer, at man kun vil have dem affattede hvert 3die Aar, da det let kunde hände sig, at der i Mellemtiden kunde komme Spørgsmaal om at anlægge en saadan Sti; det kan nemlig ofte i Anledning af Skolers Drettelse blive nødvendigt, at en Sti anlægges paa en Tid, kort efter at det forrige Regulativ var udfærdiget, og at det altsaa vilde være nogle Aar, inden der kom et nyt Regulativ. Hvad § 3 angaaer skal jeg henholde mig til, hvad jeg før har anmærket, og jeg skal kun tilføie, at Hovedgrunden, hvorfor det forekommer mig ikke ganske i sin Orden, at Communalbestyrelsernes Resolution i dette Tilfælde skal kunne forandres af Amtsraadene, er den, at det er aldeles stridende imod Communalanordningen, og jeg troer; det er tilstrækkeligt oplyst, forsaavidt man har villet begrunde det i Forordningen af 29de Septbr. 1841, at det ikke er træffende, thi der tales ikke om at forandre det Regulativ, som Communalbestyrelserne have affattet, men om at approbere det. Dersom Amtmanden ikke vilde approbere det, saa skulde han sende det til Rentekammeret altsaa nu til Indenrigsministeriet. Her er Tale om at paaante Communalbestyrelsernes Beslutning for Amtmanden, men han er, efter de for Tiden gjældende Regler, ingenlunde berettiget til at forandre deres Beslutning.

Stampe: Jeg maa dog tillade mig at bemærke, at Meningen af, at Amtsraadet eller Amtmanden skal approbere Regulativet for Biveien, som forelægges enten ham eller Amtsraadet, er antagen at være, at Amtsraadet maatte kunne gaae ind paa at forandre disse Regulativer eller sende dem tilbage til Sogneforstanderskaberne igjen med den Bemærkning, at de burde forandres i de og de Punkter.

Orsted: Her er ikke Tale om Amtsraadets Forhold til Sogneforstanderskaberne, men om Amtmandens Forhold til Kjøbstadernes Communalbestyrelser.

Blechingberg: Jeg maa tillade mig kun at tilføie til mit Forrige, at, dersom man ikke i den første Paragraph af Udkastet indskrænker sig til at tilføie „til Kirker, Skoler og Thinghuse,“ burde de Ord „eller som af Alders Tid benyttet Gjenvei mellem almindelige Veie“ afløses af mere omfattende Ord, saaledes at det s. Ex. kom til at hedde „eller i andet offentligt Diemed.“ Allerede derved kunde de forskjellige Betragtninger skee Fyldest, som ere anstillede med Hensyn til de forskjellige Forhold, der paa enkelte Steder finde. Sted med Hensyn til visse Stier, hvorvidt disse skulle ansees for at være af almindelig Interessé eller ikke. — Med Hensyn til § 3 skal jeg, i Overensstemmelse med hvad jeg yttrede ved første Behandling, tiltræde hvad der er bemærket af den ærede anden Landsthingsmand for 7de Valgkreds (Nyholm.)

Nyholm: Med Hensyn til de Bemærkninger, som vi have hørt angaaendr Udvalgets Forslag til at udelade af Udkastet de Ord i § 1 „eller som af Alders Tid benyttet Gjenvei mellem almindelige Veie,“ troer jeg, at man vel kan komme til den Overbeviisning, at der ved at lade dette Udtryk blive staaende i Loven tilligemed den Bestemmelse, som § 5 optager, er sørgt paa bedste Maade for, at paa den ene Side den offentlige Interessé bliver beskyttet og paa den anden Side den private Eiendomsret ikke bliver gaaet for nær. Jeg kan nemlig ikke være enig med den ærede 4de Landsthingsmand af 1ste Valgkreds (Blechingberg) i, at der i disse Udtryk skulde ligge en Udvidelse af den Expropriationsret, som gives Kommunen. Udtrykket „af Alders Tid benyttet Gjenvei o. s. v.“ viser efter mit Begreb hen til den tidligere fædfundne Expropriation af det Land, som Gjenveien optager, saa at vedkommende Eier ikke vil kunne antages, efter min Mening, at miste Noget af sin Eiendomsret ved at saadanne Stier optages paa det nye Regulativ, naar undtages Udvidelsen af Stien, men som jo bliver ham godtgjort ifølge den senere Paragraph, og som i hvert Fald ikke kan have den Vigtighed for ham, som den Omstandighed, at Stien gaaer over hans Marker. Bestemmelsen i § 1 aabner en praktisk Udvei til at opnaae det, som af flere ærede Talere